

Dosarul nr. 3ra-212/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (Gh. Stratulat)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (I. Țurcan, Iu. Cotruță, N. Simciuc)

ÎNCHEIERE

06 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Valeriu Doagă

Nina Vascan

Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Cîrlig Mihail,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a Republicii Moldova împotriva Primarului General al mun. Chișinău, intervenienți accesorii Mihail Cîrlig și Nicolae Balaur cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 03 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de către Mihail Cîrlig și s-a menținut hotărârea din 08 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru

c o n s t a t ă :

La data de 21 aprilie 2015, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primarului General al mun. Chișinău, intervenient accesoriu Mihail Cîrlig cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantului a indicat că la 02 februarie 2015, Primarul General al mun. Chișinău a emis dispoziția nr. 53-dc, prin care a dispus destituirea lui Mihail Cîrlig din funcția de pretor al sectorului Rîșcani, mun. Chișinău, începând cu data de 02 februarie 2015, pentru refuzul nejustificat de a îndeplini sarcinile și atribuțiile de serviciu, precum și dispozițiile conducătorului, și pentru încălcarea prevederilor referitoare la obligații și pierderea încrederii angajatorului față de angajat, în baza art. 58 lit. g), art. 61 lit. c) și art. 64 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 158 din 04 iulie 2008 „Cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public”.

A susținut reclamantul că în conformitate cu prevederile art. 64 din Legea nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală și Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea oficiilor teritoriale ale Cancelariei de stat, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 845 din 18 decembrie 2009, a efectuat un control privind legalitatea actului administrativ contestat în rezultatul căruia a depistat că acesta contravine legislației în vigoare.

La 27 februarie 2015, a înaintat Primarului General al mun. Chișinău notificarea nr. 1304/OT4-475, recepționată de către Primăria mun. Chișinău la 06 martie 201, solicitând

anularea dispoziției nr. 53-dc din 02 februarie 2015 „Cu privire la destituirea lui Mihail Cîrlig din funcția de pretor al sectorului Rîșcani, mun. Chișinău”, însă prin scrisoarea nr. 02-119/1525 din 03 aprilie 2015, aceasta a fost respinsă ca neîntemeiată.

Consideră Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat că Primarul General al mun. Chișinău a emis dispoziția nr. 53-dc din 02 februarie 2015, contrar prevederilor legale, în special celor prevăzute de art. 59 alin. (3) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158 din 04 iulie 2008, care stipulează că sancțiunea disciplinară, cu excepția celei specificate la art. 58 lit. a), nu poate fi aplicată decât după cercetarea prealabilă a faptei imputate și după audierea echitabilă a funcționarului public de către comisia de disciplină, în termen de cel mult o lună de la data constatării abaterii.

Totodată, potrivit pct. 43-44 din Regulamentul cu privire la comisia de disciplină, Anexa nr. 7 la Hotărârea Guvernului nr. 201 din 11 martie 2009, după stabilirea locului, datei și orei desfășurării ședinței comisiei, președintele dispune citarea membrilor comisiei, funcționarului public a cărui faptă a fost sesizată, persoanei care a formulat sesizarea, precum și a altor persoane ale căror declarații pot înlesni soluționarea cazului. Citarea se face de către secretar, cu cel puțin 2 zile lucrătoare înainte de ziua desfășurării ședinței comisiei. Citarea se face prin înștiințare scrisă, care se înmânează personal funcționarului public, cu semnătură de primire. Refuzul de a semna înștiințarea scrisă se consemnează într-un proces-verbal, semnat de cel puțin 2 persoane din cadrul autorității publice prezente la înmânarea înștiințării. În cazul imposibilității înmânării personale a înștiințării scrise, aceasta se expediază prin poștă, indicându-se locul, data se ora ședinței comisiei. Citarea se poate face și prin notă telefonică sau telegrafică ori prin mijloace electronice.

A reținut reclamantul că reieșind din prevederile legale citate-supra și în urma examinării actelor, care au stat la baza emiterii dispoziției contestate, nu a fost depistată dovada de citare a funcționarului public sancționat despre locul și ora desfășurării ședinței comisiei de disciplină.

La fel, nu a fost depistată nici explicația scrisă a lui Mihail Cîrlig despre fapta imputată, or, potrivit art. 59 alin. (6) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, comisia de disciplină este obligată să o ceară.

În contextul expus, a cerut Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat anularea dispoziției Primarului General al mun. Chișinău nr. 53-dc din 02 februarie 2015 „Cu privire la destituirea lui Mihail Cîrlig din funcția de pretor al sectorului Rîșcani, mun. Chișinău”, ca fiind emisă contrar legii.

Prin încheierea protocolară din 10 aprilie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Nicolae Balaur.

Prin hotărârea din 08 noiembrie 2017, a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 03 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de către Mihail Cîrlig și s-a menținut hotărârea din 08 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Ambele instanțe de judecată ierarhic inferioare și-au motivat soluțiile prin faptul că la 13 februarie 2015 Mihail Cîrlig a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei mun. Chișinău, Primarului General al mun. Chișinău, intervenient accesoriu Consiliul mun. Chișinău cu privire la anularea dispoziției Primarului General al mun. Chișinău nr. 53-dc din 02 februarie 2015 „Cu privire la destituirea lui Mihail Cîrlig din funcția de pretor al sectorului Rîșcani, mun. Chișinău”, procesului-verbal nr. 3 al ședinței comisiei de disciplină din 02 februarie 2015, demersului președintelui comisiei de disciplină nr. 02-118/1053/2014 din 02 februarie 2015 și a dispoziției nr. 782-dc din 30 decembrie 2014, restabilirea în

funcție, încasarea despăgubirii pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă și repararea prejudiciului moral.

Prin hotărârea din 26 martie 2015 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, menținută prin decizia din 03 februarie 2016 a Curții de Apel Chișinău și încheierea din 06 iulie 2016 a Curții Supreme de Justiție, acțiunea lui Mihail Cîrlig sus-nominalizată a fost respinsă ca neîntemeiată, iar conform art. 123 alin. (2) din Codul de procedură civilă, faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluționată anterior în instanța de drept comun sau în instanța specializată sunt obligatorii pentru instanța care judecă cauza și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleași persoane.

Au stabilit instanțele de judecată că hotărârea definitivă și irevocabilă din 26 martie 2015 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, se bucură de puterea lucrului judecat, și reieșind din caracterul conex al pretențiilor din prezenta acțiune și cauza nominalizată supra, emiterea unei alte soluții ar veni în contradicție cu constatările stabilite anterior printr-o hotărâre irevocabilă.

Astfel, au concluzionat instanțele de judecată că Primarul General al mun. Chișinău la emiterea dispoziției nr. 53-dc din 02 februarie 2015, a acționat în conformitate cu legislația în vigoare, nefiind constatate careva încălcări de competență.

La data de 28 decembrie 2018, Mihail Cîrlig, prin intermediul reprezentantului său-avocatul Marin Onofrei în baza mandatului seria MAS nr. 018123 din 13 mai 2015, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei din 03 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 08 noiembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, cu emiterea unei hotărâri de admitere a acțiunii Oficiului Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat și anularea dispoziției Primarului General al mun. Chișinău nr. 53-dc din 02 februarie 2015 „Cu privire la destituirea lui Mihail Cîrlig din funcția de pretor al sectorului Rîșcani, mun. Chișinău”.

În susținerea recursului Mihail Cîrlig a invocat ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel, declarând că Curtea de Apel Chișinău a examinat superficial prezenta speță, cu interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material.

La data de 29 ianuarie 2019, în adresa Oficiului Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, Primarului General al mun. Chișinău și Nicolai Balaur au fost expediate copiile recursului declarat de către Mihail Cîrlig, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referințelor.

La data de 05 martie 2019, Nicolae Balaur a depus referință, solicitând să fie considerat inadmisibil recursul declarat de către Mihail Cîrlig, cu menținerea deciziei din 03 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 08 noiembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, pe care le consideră legale și întemeiate, invocând că instanțele de judecată ierarhic inferioare au verificat minuțios toate circumstanțele, care au importanță pentru soluționarea justă a prezentei spețe, dând o apreciere corectă suportului probatoriu al cauzei.

Alte referințe nu au fost depuse.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile și obiecțiile din referința depusă, completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Mihail Cîrlig este inadmisibil, din motivele ce succed.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Conform articolului 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4);

a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

În conformitate cu art. 111 alin. (3) din Codul de procedură civilă, termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

Conform art. 434 în alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei din 03 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediat în adresa lui Mihail Cîrlig la 26 octombrie 2018 (f.d. 216), recepționată de către recurent la 12 noiembrie 2018 (f.d. 225).

În această ordine de idei, se constată, că în speță, calea de atac a fost demarată în interiorul termenului legal, deoarece cererea de recurs a fost depusă la 28 decembrie 2018.

În *concreto* motivelor inserate în cererea de recurs, completul de admisibilitate le apreciază ca fiind lipsite de substanță și care nu pot fi acceptate.

Or, conform prevederilor art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs trebuie să fie dactilografiată și trebuie să cuprindă esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate, solicitările recurentului, propunerile respective.

Analizând cuprinsul cererii de recurs depusă de către Mihail Cîrlig, completul de admisibilitate evocă faptul că argumentele invocate în recurs, în esență, sunt similare alegațiilor inserate în cererea de apel, și explicațiilor date de către acesta și reprezentantul său – avocatul Onofrei Marin în cadrul ședințelor instanței de apel din 26 septembrie 2018 și 03 octombrie 2018, asupra cărora Curtea de Apel Chișinău s-a pronunțat deja în modul corespunzător (f.d. 171-175, 205-206).

Astfel, se deduce că cererea de recurs *de facto* este o transpunere a motivelor din cererea de apel.

Prin urmare, acestea nu pot fi reținute de către completul de admisibilitate, deoarece recursul împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat.

La acest capitol, instanța de recurs atestă că recurentul nu a evidențiat în cererea de recurs formulată memoriul ilegalității și netemeinicii deciziei recurate, limitându-se doar la reiterarea unor circumstanțe care au fost supuse examinării în ordine de apel.

În acest sens, urmează a se evidenția faptul că nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Astfel, este de menționat că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură a învedera nelegalitatea hotărârii.

În această ordine de idei, instanța de recurs constată că, argumentele invocate în cererea de recurs, după esența lor, pot fi încadrate în temeiul prevăzut de art. 386 alin.(1) lit. b) din Codul de procedură civilă, aplicabil doar procedurii de apel și nu se regăsesc în art. 432 din Codul de procedură civilă, aplicabil recursului.

Mai mult ca atât, acestea au fost deja supuse examinării și aprecierii de către instanța de apel prin prisma art. 130 din Codul de procedură civilă, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și, prin urmare, nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs.

Ipotezele relevate certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece Mihail Cîrlig nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel.

Astfel, se evidențiază caracterul declarativ al recursului, deoarece este lipsit de conținut și desprinde simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanțele de judecată ierarhic inferioare, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor

să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (*cauza Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67*).

La acest capitol instanța de recurs reține că recursul declarat de către Mihail Cîrlig nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că prezenta cerere de recurs a fost depusă după ce Mihail Cîrlig a avut posibilitatea de a fi auzit de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea *mutatis mutandis* cauza „*Levages Prestations Services*” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurentului i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzit combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (*Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67*).

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în unanimitate, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Mihail Cîrlig împotriva deciziei din 03 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Mihail Cîrlig împotriva deciziei din 03 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a Republicii Moldova împotriva Primarului General al mun. Chișinău, intervenienți accesorii Mihail Cîrlig și Nicolae Balaur cu privire la contestarea actului administrativ.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Nina Vascan

Nicolae Craiu